

Tłumaczył Łukasz Łata

Pytanie: Czy każde zdarzenie możemy podzielić na cztery kwadranty?

Ken Wilber: Niezupełnie. Moim zdaniem musimy uwzględnić przynajmniej cztery perspektywy. Nie powiedziałem nigdy, że istnieją tylko cztery kwadranty. Moim zdaniem każda istota czująca, lub indywidualny holon, posiada przynajmniej te cztery perspektywy-wymiary (ja, ty/my, on/ona/to, oni/ich). Ale z pewnością w bardziej złożonych jednostkach może ich być więcej. Utrzymuję jednak, że przynajmniej te cztery wymiary schodzą aż do samego dołu.

P: Więc kamień posiada cztery kwadranty?

KW: Nie, kamień jest stosem, nie holonem. Więc jako kamień nie posiada 4 kwadrantów.

P: Ale kamień jest "tym".

KW: Na obiekt można SPOJRZEĆ z czterech perspektyw, ale tylko czujące holony POSIADAJĄ cztery wymiary lub potrafią PATRZEĆ Z czterech perspektyw. Na przykład ja mogę spojrzeć na kamień z perspektywy pierwszej-osoby, drugiej-osoby, trzeciej-osoby. Ale kamień nie może spojrzeć na mnie z czterech perspektyw. Cztery kwadranty per se są perspektywami skądś, a nie na coś lub o czymś. (Technicznie, kiedy rysujemy diagram czterech kwadrantów to dajemy spojrzenie trzeciej-osoby NA czujący holon, który POSIADA spojrzenie pierwszej-, drugiej- i trzeciej-osoby. To znaczy, mapa AQAL jest naszą obiektywną mapą lub "spojrzeniem-to" NA holon, który MA swoje własne spojrzenia ja, my, to, a mapa sama w sobie nie ujmuje żadnego z tych, ani nie powinna, ale jedynie przypomina nam o perspektywach, które ten konkretny czujący holon posiada i które musimy wziąć pod uwagę w każdym integralnym podejściu; rzeczywiste perspektywy nie mogą być ujęte przez naszą mapę, a jedynie przez metodologie, które wywołują faktyczne perspektywy-wymiary, np. fenomenologia, hermeneutyka, pozytywizm, teoria systemów. Mapa sama w sobie jest pozytywistyczną abstrakcją trzeciej-osoby - czyli jest dokładnie tym czym być powinna, ani mniej, ani więcej: z tym, że ta mapa DOMAGA SIĘ by użyć wszystkich innych metodologii przedstawionych na mapie. Śledzenie tych fascynujących zawłości jest zadaniem integralnej matematyki rdzennych perspektyw i ich wskazań czy paradygmatów. Chodzi w tej uwadze o to, że mapa AQAL jest naszym spojrzeniem trzeciej-osoby NA holon, który sam POSIADA spojrzenie pierwszej-, drugiej- i trzeciej-osoby.)

Ludzie często rysują diagram czterech kwadrantów i mylą ze sobą te dwie struktury, więc mówią coś takiego "krzesło JEST W górnym-prawym kwadrancie, zgadza się?" Niezupełnie. Na krzesło można spojrzeć "z" górnego-prawego dość rozwiniętej istoty czującej (np. ja widzę krzesło jako obiekt trzeciej-osoby), ale krzesło samo w sobie nie jest "w" górnym-prawym (krzesło nie POSIADA zdolności postrzegania obiektów trzeciej-osoby, ponieważ krzesło nie jest per se czującym holonem, ale artefaktem). Tylko indywidualne czujące holony POSIADAJĄ cztery kwadranty. Ale na wszystko można SPOJRZEĆ z czterech perspektyw. Mogę dać ci obraz krzesła pierwszej-osoby, drugiej-osoby, trzeciej-osoby. Krzesło nie może tego zrobić. Ja mam cztery kwadranty, krzesło nie.

P: Ale krzesło zawiera indywidualne i zbiorowe holony.

KW: Tak, zgadza się. Na przykład cząsteczki w krześle są indywidualnymi holonami lub istotami czującymi. Jako taka, każda cząsteczka POSIADA cztery wymiary lub cztery kwadranty. Na swoim własnym poziomie cząsteczka może zarejestrować obiekty ("te") w swoim świecie, ma swoje własne pojmowanie ("ja"), może rezonować z innymi molekułami ("my"). Jak powiedziałem, wierzę, że dla indywidualnych holonów te trzy lub cztery wymiary schodzą aż do samego dołu.

P: Ale twoim zdaniem holon społeczny nie posiada czterech kwadrantów.

KW: Zgadza się.

P: Nie rozumiem dlaczego. Górnymi kwadrantami mogłoby być działanie (agency), a dolnymi wspólnota (communion). Wtedy nawet społeczny holon ma cztery kwadranty.

KW: No cóż, na społeczny holon można SPOJRZEĆ z czterech różnych perspektyw lub czterech różnych kwadrantów, ale sam nie POSIADA czterech kwadrantów. Społeczny holon - na przykład wymiar "my/te" tego dialogu - nie posiada "ja" lub dominującej monady. Nie istnieje żadne "ja" mówiące nam co powiedzieć. Żadne "my/te" nie posiada swojego "ja". To dlatego społeczny holon nie posiada czterech kwadrantów, ale indywidualne holony, które wchodzi w jego skład posiadają.

P: Rozumiem. "My" tej rozmowy nie posiada "ja". Posiada wypadkowe sprawstwo (nexus-agency), ale nie sprawstwo (agency) per se.

KW: Zgadza się. Społeczno-kulturowy holon może mieć dominujący mod dyskursu, ale nie dominującą monadę.

P: Rozumiem.

[źródło](#)